

тъ съ смѣлъ народъ. Като хванатъ нѣкого, прѣдъ нищо не се спиратъ. Да направятъ човѣка бѣлъ, не могатъ, но да го осакатятъ могатъ, майстори съ тъ.

Сега, всички, които ме слушатъ, си казвате: той трѣбва да каже нѣщо, съ което свѣтътъ да се спаси. Е, знаете ли коя е спасителната дума? Азъ мога да ви я кажа, но връзка трѣбва да има между васъ, връзка трѣбва да има между всички нѣща. У васъ трѣбва да има такова непрѣодолимо желание, каквото у онази бѣлгарка, баба Стана. До колко е вѣренъ този анекдотъ за баба Стана, битъ ли е, не зная, но ще ви приведа този примѣръ. Тази баба Стана, родомъ въ Барненско нѣкаждѣ, била много любознательна. Макаръ и 80 годишна, отива единъ день при учителя въ селото и му казва: „Слушай, стара съмъ, 80 годишна, но сърцето ми се е запалило, искамъ да уча. Не можешъ ли да ме приемешъ въ първо отдѣление, да се уча съ твоите дѣца? — Не мога, инспекторътъ не позволява. „Но азъ искамъ да се уча!“ Учительтъ билъ досѣтливъ, казва й: „Е, ще те приема като слушателка“. Нали има такива, които идватъ въ училищата да ревизиратъ, слушатъ, за да удобрятъ или не методата на учителя. Казва ѝ той: „Ще те приема като такава, която ще слуша, ще удобрява моя методъ“. Влиза въ училището, слуша тя. Обаче, като излиза баба Стана отъ училището, всички дѣца се нахвърлятъ отгорѣ ѝ. Едно на гърба ѝ, друго я дѣрпа за ръцѣтъ. Казватъ ѝ: „Ти си дошла да се учишъ съ насъ, какъвъ е твоятъ букварь?“ Но, баба Стана е умна, тя помилва едно, помилва друго, и така всичките дѣца привикватъ съ нея. Започва тя тихо и спокойно да се учи и свършва 4-тѣ отдѣления. Е, питамъ сега: кой отъ васъ, като баба Стана, при такива условия, би ималъ доблестъта да се учи съ малките дѣца и съ тѣхъ да свърши 4-тѣ отдѣления? Азъ казвамъ: такова непрѣодолимо желание трѣбва да има въ човѣшката душа, да се домогне човѣкъ до великата Истина, която може да реформира живота.

Другото положение, което ни спъва, то е, че имаме особени разбирания, които се обуславяватъ отъ външните условия. Ще ви дамъ слѣдующия примѣръ. Той се отнася до англичанина Джонъ Розъ. Държи той своя неиздаденъ дневникъ и пише опитността си.